

Székely Közélet

Politikai, közgazdasági és társadalmi ujság

Előfizetési árak:
Évesre 70 leu, félre 35 leu, negyedévre 18 leu.
Egyes szám ára 1.50 leu.

Felelős szerkesztő:
TOMPA LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Bulevardul Regele Ferdinand (Kossuth-utca) 14. sz.
Telefonszám: 34.
Megjelenik minden vasárnap.

A leu zuhanásszerű

elértéktelenedése foglalkoztatja, aggasztja ma legerősebben Románia kormányzó férjait, politikusait és — szinte kivétel nélkül — az ország közdolgozókkal törődő minden emberét. Minden baj orvoslásának igazi módját csak úgy lehet megtalálni, ha helyesen ismerjük fel a tünetekből magát a bajt.

Egy bankcsoport rosszündulatu ravasz és önző manővere, spekulációs művelete az okozója minden bajnak, így állapítják meg (legalább: a nyilvánosság számára) a diagnózist a kormány köreiben. A kormány helytelen kül- és belpolitikája, az agrárreform hibás keresztülforaszírozása, a kisebbségekkel való rideg bánásmód, az erdélyi viszonyokkal szemben való tájékozatlanság, kivétel és bevétel kérdéseinek rendszertelenül összevissza szabályozása, s több hasonló kormányzati hiba és mulasztás, mely, e különben természetű fogva gazdag ország hitelének súlyosodását vonta maga után, — ezek a romlás okai, olvassa viszont a kormány fejére az ellenzék, több számottevő román és más erdélyi vezérpolitikus.

Melyik megállapítás a helyes? Az utóbbi kifogások igazságából, nehézségeiből sokat a magunk bőrén-hátán érezhetünk, kellett megéreznünk évek óta. Minthogy pedig ez idő alatt, ezekkel a jelenségekkel együtt történt pénzünk, gazdasági helyzetünk fokozatos leromlása is, bizonyosnak vehetjük, hogy mindezek között kölcsönös, ok és okozati kapcsolat van; előbbiek segítettek elő, sőt okozták az utóbbit: pénzügyi helyzetünk hihetetlen súlyosodását.

Ezzel szemben Bratianuék azt sem mondhatják el, hogy — amit tenni nehéz betegség esetén minden lelkiismeretes orvosnak is kötelessége —: mindent megpróbáltak; mert nem sikerült egyik kezelési mód, elővették tehát a másikat. Ez a kormány idáig csak egyféle képpen kezelte az országot, ahogy sikeresen belejuttatta mostani nehéz állapotába.

Közgazdasági életünk minden szerve, minden idegzete gyors és alapos orvoslás után kiált. Próbálják tehát most már a kezelést másképpen, mindazzal ellenkezően, amit eddig tettek, amit a mai

kormányzat ténykedésének jellemzésül komoly kritikusan megállapítottak. Az eddigi kezelési mód nem vált be, hátha az ellenkező mód üdvösebb lesz, s nehéz betegségéből az országot talpra állítja!

Szombatfalviak felhívása a magyar kiscgazdákhöz.

Megkértek az alábbi sorok közlésére:

Megindultak a szombatfalviak egyetemes iskolaadót fizetni. Kilencvenkilenc fajtájú adó nem ijesztette vissza őket; megindultak, hogy a századikat is lerójják, mert szent kötelességüknek ismerik az ösatyáinktól erősen ránk bizott egyházunk, fajunk, iskoláink fenntartását.

Egyik szegény asszony a tyukját adta el, de ugys megfizette az egyetemes iskolaadót. A másik szegény asszony fizetés közben azt mondja, hogy a legszükségesebb falatom vonom meg magamtól s ugys segíték iskoláinkon. Sokan vannak olyanok, akik a rájuk bizott összegnél jóval többet fizettek, azzal a fennhagyással, hogy a többlet iskolaalapra fordítsassék.

Fogjunk is össze mindnyájan a jóban! Erdélyi magyar kiscgazdák! Fogjunk össze, mint jó testvérek egyházi iskoláink megmentésére, mert hallatlan dolog volna, ha azokat pusztulni engednők. Hallatlan dolog volna, hogy édesanyánkat, az egyházat, amely mindig csak jóra tanított és egyformán részesültünk az ő javaiban, a legnagyobb megpróbáltatások napjaiban ott hagyjuk és széjjel fussunk, mint az asztagra szállott verebek. Ne higgyétek, hogy kiesett a világ kereke, ha romlásnak indult is; mert egyetértve, vállat vetve ki tudjuk reperálni. Hiszen az egyetértés házat épít, a viszálykodás, széthuzás végét veti. Azért vagyunk az Istennek a legelső teremtményei, hogy egymást szeressük és a legdrágább kincsünket, az iskoláinkat el ne hagyjuk.

Minden erdélyi magyar kiscgazda, aki becsületes embernek tartja magát, jöjjon most iskoláink védelmére; mert a közmondás mindig fennmarad: „Ki mint vet, úgy arat”.

Hegyi Pál, Györfly Dénes, Simó János, Imre János felső, Gellérd Lajos, szombatfalvi kiscgazdák.

Értelmes kiscgazdák szava e felhívás. Lelkes kiscgazdáké, akik érzik iskoláink óriási jelentőségét és nem tudnak pihenni, nyugodni, mert iskoláinkat nagy veszedelemben látják. S ime azok, akik napestig gazdasági munkával vannak elfoglalva, az estéli órákban tollat ragadnak és felhívást írnak gazdatársaikhoz. Látják közelíteni a veszedelmet és éjszaka sem bírnak pihenni, amíg kiscgazdatársaikat e veszedelemre nem figyelmeztetik. Egyszerű szavakkal szólnak, de nagy, bús igazságokat mondanak.

Gazdatársaikhoz szólnak, de mindnyájan okulhatunk szavukból. Magyar papok, tanítók juttassátok el e felhívást kiscgazdáinkhoz. Hadd hallja és értse meg e szavakat az utolsó órában minden magyar. Mert ha meg nem hallja és meg nem érti az elmondott igazságokat, nincs hatalom, amely megmentsen a közelgő szerencsétlenség-től. Nincs szive annak a magyarnak, aki még most sem jön iskoláink segítségére!

Levél a Szerkesztőhöz!

Kedves Szerkesztő Ur!

Ugy-e Ön is tudja már? Ugy-e hallotta a legújabb zenei szenzációt? A Filharmonikus Társaság saját ének-kart szervezett. Már régóta terveztük, de most lett valósággá. Hogy kikből áll a filharmonikus ének-kar, amikor már 2 Székely Dalegylete is van a városnak? Megmondom! Elsősorban a filharmonikus zenekar tagjaiból. Vagy talán azt hiszi Szerk. ur, hogy mi nem tudunk énekelni? De még hogyan! Csak hallaná egyszer Peltzer Vililt és Filó Fráncit egy-egy olyan közgazgatási vacsora után, amidőn úgy záróra körül, a választási, fuvarozási és egyéb kaléka-ügyek elintézése és 1-2-9 deci rizling felszívása után egymás felé hajolva elkiesergik, hogy: „Kítárom reszkető karom, ölelni földedet” (Rossz nyelvek állítása szerint: a pincérlányok ilyenkor futva menekülnek a söntésbe.) Avagy csak hallaná Kenyeres Lacit, a mi hegedűsünket, amidőn Carusot is megszügyenítő csengő hangján dalolja bájos, ifjú feleségének, hogy „Mikor én még legény voltam, a kapuba kiállottam”. Vagy hallotta e már a mi Török Gézánkat, amidőn a számféjtés és adóboldogításba kimerülve rázendít arra a gyönyörű nótára, hogy: „A furulyám jaj de szépen szól”. — Avagy midőn e sorok szerény írója a régmúlt dicsőségén elábrándozva, kicsiny, de kellemetlen bass-bariton hangján elzengi, hogy: „Recece! Nem vagyok én kapitány, Recece, nem járok én paripán”.

Egyszóval: már mi is össze tudnánk hozni egy dalárdát. De vannak még sokan, akik jó dalárok s egyik dalárdának sem tagjai. Ott volt például két héttel ezelőtt az a tartalékos-tiszti társaság, amely Brassóba ment jelentkezni s a nagy hóba elakadva, de jó kedélyét el nem veszítve, a vonaton megalakította a filharmonikus ének-kar „repülő-osztágát”. Minthogy majd minden állomáson 2-3 órát állt a vonat, meg is szervezkedtünk a következőképpen: Glosz Miksa törvénybíró barátomat megtettük alelnöknek és filharmonikus jogtanácsosnak, Orbán Domit, a házi-orvosomat: fi harmonikus egészségügyi főfelügyelőnek, Nagy Lajit főpohárnoknak és haditudósítónak (ő tudott a legegzebben „mesélni” a világháborúról), Szabó Jóska filharmonikus árvaszéki elnök és szakértő lett, Sándor Ignác főpincemester és juhászlegényeségi főfelügyelő, Kovács szolgabíróból filharm.

alispánt csináltunk, Pistabácsit pedig megtettük elnöknek és karmesternek. Utközben még felvettünk 2 „vidéki” tagot: Knopp Vencit (kineveztük iparművészeti inspectornak) és Szomesás Lacit, akit az egyesítendő „Erdővidéki” s „Traverza” filharmonikus igazgatójává neveztünk ki. S aztán elkezdtünk énekelni! Dalolni! Dalolni, mint a fülemüle, aki ráér, mert nem jár hivatalba és nincs más dolga. Mi is ráértünk! Hogy milyen szépen daloltunk, annak leírását tiltja közismert szerénységem, csak annyit mondok, hogy az utasok majdnem sirtak örömlükben — amidőn vonatumk végre Brassóba érkezett. Orbán Domi még harmadnap is mindig csak azt dalolta, hogy: „Emlenben ddelután, mosogatás után”.

Képzelteti k. Szerk. ur, hogy mily rózsás hangulatban érkezünk haza s képzelteti, hogy mennyire el voltam ámulva, amidőn hazaérve azzal fogadtak jóbarátaim, hogy azt beszélük a városban, a filharmonikus társaság szét akarja robbantani a már meglevő 2 dalárdát. Hogy mi filharmonikusok csak úgy „robbantjuk” a régi egyesületeket.

Halt! Itt álljunk meg egy kissé! Ugy-e nem fog megharagudni kedves Szerk. ur, ha az örökké vidám, mindig jókedélyű Pistabácsit most egy kicsit komolyan fog irni? Mert szükségesnek tartom, hogy egy néhány tényt leseggezzek s az érdeklődőket egy kissé tájékoztassam.

Nézzük csak az előzményeket! Itt van Udvarhelyen egy szép nagy dalárda: a „Székely Dalegylet”, amely gyönyörű sikereket ért el s oly szép multra tekinthet vissza, amely minden tiszteletet megérdemel. Ez a dalárda, amely eredetileg csak férfikarból állott, vegyeskarra egészítette ki magát s annak a 25-30 lelkes énekesnőnek a segítségével, akit a karba felvettek, csak fokozták sikereiket. A dalárda kebelében azonban sajnálatos viszálykodás állott be, aminek eredményeképpen az összes női tagok s a férfitagok egy része Révay György karmester és Nagy János elnök vezetése alatt kivált a dalárdából, a megmaradtak Borosnyay drt választották meg elnöküknek. Most már 2 dalárdája lett városunknak s mindkettő dolgozott s mindkettő magának vindikálván a „Székely Dalegylet” címet; több sikertelen békéltetési tárgyalás után a belügyminiszterre bízták a döntést, amely azonban mindeddig még nem érkezett meg.

A múlt év folyamán a Révay-Nagy féle dalárda minket kért fel, hogy dolgozzunk együtt, a zenekultura fejlesztése érdekében. Mi beleegyeztünk s dolgoztunk becsületesen, önzetlenül. A „Schubert-mise”, a „Templomi hangverseny”, a „Bábubolt” operett fokmérő ennek az együttműködésnek s elért sikereinknek. Azonban megtörtént az, hogy amidőn mi, filharmonikusok, az előzetes megállapodás szerint, a saját hangversenyünkhöz hívtuk a dalárdát, az nem szerepelt. Ez tény és való. Nem volt más hátra, mint elhatározni, hogy felállítunk egy „filharmonikus dalárdát”, amely a miénk lesz s amely minden

személyi surlódás vagy vizsalytól mentesítve, csak a zenekultúra fejlesztését fogja szem előtt tartani, úgy mint, ahogy mi eddig is tettük.

Előrelátható, vagy legalább is sejtethető volt, hogy kicsiny városunkban 3 dalárda nem fog sikeresen működni s Nagy János, a polgárságnak ez a kiváló műveltségű reprezentánsa, aki talán 30 évig volt lelkes tagja a „Székely Dalegylet”-nek, ismételtén hozzám jött, hogy tárgyaljon velem s kikérje tanácsomat. Én azzal az őszinteséggel, amelyet mindenki ismer, akinek csak 5 percig is volt velem dolga, megmondtam, hogy a legszebb és legcélsebb, amit tehetnek, hogy térjenek vissza ahhoz az egyesülethez, amelyből kiváltak, a „Székely Dalegylet”-hez. Tegyenek félre minden sérelmet, minden személyi akadályt s térjenek vissza mind az 50 en az anyaegyesülethez. A megbántott gyermek ne durcászkodjék, ne tartson haragot anyjával szemben, hiszen az anya mindig csak anya marad. Nézetünk megegyezők voltak, másnap már Nagy János örömmel ujságolta, hogy a megegyezés majdnem bizonyos, a szóbeli megállapodás már készen van, 2 napon belül már mindannyian visszatérnek az anyaegyesülethez. Ezt a fontos körülményt is jól szeggezzük le, mert ez ékes bizonyítéka a Nagy János és társai korrekt, kifogástalan eljárásának. Alig 2—3 nap múlva megütközve közli velem Nagy János, hogy a „Székely Dalegylet”-től azt az írásbeli értesítést kapták, hogy a Nagy János-féle dalárdából csak 6 férfitagot vesznek vissza, a többi férfi dalárdistákat s az énekesnőket nem veszik vissza s ők már tartottak is egy gyűlést, amelyben egyhangulag elhatározták, hogy mint „Székely Dalegylet” feloszlának s az összes tagok személyenként ohajtának belépni a Filharmonikus Társaságba. Egy 5 tagú küldöttségük meg is jelent a lakásomon, ahol a Filharmonikus Társaság vezetői előtt bejelentették a fenti eseményeket és szándékukat. Mi kifejtettük, hogy örömmel, tárt karokkal fogadjuk őket a Filharmonikus Társaságba, ahol nincsenek sem nemzetiségi, sem vallási, sem társadalmi különbségek, ahol nincs sem személyi surlódás, sem egyéni hiszág, csak harmonia, összhang, egyetértés és vasfegyelm. Ez volt a mi erősségünk eddig is, ez lesz ezután is, mert a mi szemünk előtt csak egy cél lebeg: a zenekultúra fejlesztése s őszinte örömmel nyújtunk kezet mindenkinek, aki minket e cél elérésében elősegít.

Igy néz ki a mi „robbantásunk”. — Vajjon szabad-e ilyen előzmények után azt állítani, hogy Nagy János és társai „átjártak” nekünk az ő csoportjukat? Vajjon szabad-e a Filharmonikus Társaság tevékenységét „egyesület-robbantás”-nak nevezni? Azét a társulatát, amely minden egyesületet kisegített, mindenhova adott teljeszenekart, kamarazenét és szólószámokat, mindenütt muzsikált ingyen s ugyanakkor a vezetőtagok személyes garanciája mellett kölcsönt vett fel, hogy a fejlődéshez szükséges fuvós hangszereket meghozathassa.

Hát szabad-e, hát lehet-e az ilyen tevékenységet „robbantás”-nak nevezni? Nem! nem és ezerszer nem! De mégis! Am legyen! Nevezük robbantásnak! De akkor merem állítani, hogy ez a robbantás hasonló ahhoz, mint amidőn szorgalmas munkások a görbe hegyekből sziklát robbantanak, csak azért, hogy azokból erős köveket faragva s meszet égetve, erős, szilárd házakat építsenek, amelyek dacolnak a szélvészszel, dacolnak a hóviharral.

A „robbantott” anyaggal mi is csak megnagyobbítjuk, megerősítjük azt a, minékünk oly kedves kis filharmonikus hajlékot, amelyet eddig is

erőssé tett a kötelességtudás, a vasfegyelm s a lelkesedés s amely hajlék homlokára, bármily nagyra, bármily sziklaszilárdra építsük is azt, csak egy szót fogunk aranyba véteni, azt hogy: „*Harmonia*”, vagyis: összhang. Összhang, nemcsak játékuokban, hanem összhang szíveinkben! Összhang a családi életünkben! Összhang a társadalmi életünkben! Fel a legmagasabb fokig. Adja az Isten, hogy úgy legyen! Ámen!

Pista bácsi.

Solymossy Endre.

A Polgári Önképző f. hó 30 ikán, kedden megtartott műsoros fillérestétele a város iparosságának egy (ugyis, mint oktató, ugyis mint buzdító erejű) minden tekintetben hatásos és emlékezetes estélye marad. A felolvasó: Nagy János a néhai jó emlékezetű Solymossy Endréről való visszamlékezést választotta felolvasása témájának. Választása mindenképpen helyes, előadása mindenképpen sikeres volt. Bizonyítja ezt az, hogy az Önképző idősebb tagjai megilletődéssel és kedves visszaemlékezéssel; fiatalabb tagjai pedig lelkes érdeklődéssel hallgatták a felolvasást, mely az egész hallgatóságot magával ragadta és lélekéből fakadó tapsvihart váltott ki.

Hogy ki volt a város iparosságának néhai jó Solymossy Endre, ki az Önképző megalapozását oly biztos és hozzáértő kezekkel végezte el, az intézményt fejlesztette, vezette, istápolta, tagjait lelkesítette; — az iparosságban a léleknevelés és tudás iránti szomjat intenzívvé tette, miadéz, s a polgárságra való nagy hatása, segítő, irányító, utmutató szellemének jelentősége: a felolvasó lélekkel megirt munkájából élénken világlik ki. Ez alkalommal azonban a magunk részéről sem haladhatunk el közömbösen e nemes emberi érzésekkel és erényekkel megáldott — sajnos már régóta néhai — nagynevű vezető egyéniség emlékezetünkbe visszaidézett alakja mellett, a nélkül, hogy az elismerés zászlóját meg ne hajtánók Solymossy Endre emlékezetére. Hisz az ő kora abba az időbe esik, mikor a munka a lekicsinylés, lenézés fájdalmas idejét élte; ő pedig kegyelmes életét élhette volna professzori hivatásában, de nagy lelke oda vitte, vonzotta, hol az iparosság nevelése és képzése azt kívánta; a munka megszerettetése, megbecsülése nagy eszménye volt az ő lelkének. E tényeivel, egyénisége vonzó erejével, elért eredményeivel emléket az egyet tagjai szívébe véste. Nevelése az Önképzőkör egész munkáján, estélyei nivósságán, mint vezérfonál húzódik keresztül ma is. Vajha akadna az iparosságunk e nehéz időkben is egy Solymossy Endréje!

Az estély többi számai: Tittel Mancsi szavalata, Bodrogi Balázs szép baritonja, egy melodráma, melyet Rájk József adott elő, Lőrincz Teréz kedves éneke, valamint egy bohókás jelenet, melyet Csizmadia N. és Keresztély Gyula adtak elő és Halász Róbert zenekeze, egy operarészlettel, — kedvesen hatott és sok tapsot váltott ki. Volt egy szindarab is, melyet Borbát Ilonka, Bucsi Emma, Bucsi Dezső, Molnár Gergely és Felmeri Endre egyetesen adtak elő.

Tudósításunk végére kívánczik egy megjegyzés, amelyet nem hallgathatunk el: a hallgatóságtól elvárhatjuk minden dobogóra lépő előadó, aki tanulással, ügybuzgó fáradozásával a közönség szórakoztatására a legjobb tehetségét adja oda, — hogy a közönség legalább honorálja azzal, hogy csendben és fegyelmzetten hallgassa végig!

HIREK.

Február 3.

Ujságíró a másvilágon.

*Meghalt ujságíró
Kopogtat a mennybe,
S kéri is Szent Pétert,
Hogy engedje őt be.*

*Kérdezi Szent Péter:
„Mi voltál a földön?”
Sok érdem kell annak,
Aki ide följön.”*

*„Ujságíró voltam,
Igassághirdető,
Azt hiszem jó uram,
Hogy az mindig be jó.”*

*Reá néz Szent Péter,
S komoly arcot vág ott,
„Helyed nincsen itten, —
Hozz több igazságot.”*

*Elmegy a szerkesztő,
Suomoruság arcán,
S megindít egy lapot
Vénusz egyik sarkán.*

*Rendelték a lapot
Csillaglakók sorba,
S szabadjegyet kapott
Mennybe és pokolba.*

Kertész Albert.

A szombatesti álarcosbái

incidenshez az alábbi figyelemreméltó hozzászólást kaptuk:

Az a vallásnyalázás számba menő betrány, mely a jan. 27 én megtartott álarcos bálon egyszerre kővé mereztette a lelkeket, nemcsak az ott jelen lévő egész közönséget botránkozattatta meg, hanem városunk társadalmának széles rétegeiben is kínos megütközést keltett. Hogy történhetett, most senki sem tudja. Azt nem tételezzük föl a rendezőség jobb izlésű tagjairól, hogy az esetről előzetes tudomásuk lett volna, de felette nagy elővigyázatlanyságra vall az a körülmény, hogy néhány önmagáról megleledkezett ember est előidézhetette. S így nem az a bántó, hogy ez megtörtént, hanem az a lesújtó, hogy ez megtörténhetett. Nem azokat itéljük el annyira, kik durva, műveletlen lelkülettel így végig tapostak vallásos hagyományainkon az által, hogy a kereszténység egyik legzomorubb képét így kiparodizálták, hanem tekintetünk azok felé fordul, akik erre alkalmat adtak. Ez a kínos meglepetés nemcsak a kereszténység arculcsapása, hanem a rendezőség kritikájának, kellő óvatosságának is hiánya. Felháborodásunkat nem palástolhatjuk el, hogy akadnak emberek, kik a jótékonyág leple alatt lelkünk nemesebb érzéseivel így visszaélnék.

Ha netalán még hasonlók történének, abban az esetben ne csodálkozzanak a rendezőbizottságok azon, ha esetleges nemes fáradozásait nem fogja a kívánt siker koronázni, mert azt hiszem, hogy minden nagyvárosi izléstelenséget nem lehet a jótékonyág leplebe göngyölni. Nagyön kívánatos volna, ha a nemes célokért az eszközöket nemcsak a pillanatnyi siker érdekében válogatnák össze, hanem azok a jó izlés határára sem maradvánának alul, mert ez esetben nem kellene az erkölcsitelenséget ostromozó római szónokkal fájó szívvel felsőhajtunk: O tempora, o mores!

Dr. P. Boros Fortunát.

Eljegyzés. Dénes Gábor (Segesvár) eljegyzte Orbán Zelmikát (Ódorheiu).

Házasság. Benkő Vilmos és Vass Rózsika (Nagykároly) január 27-én tartották esküvőjüket.

A lausannei konferencia, melynek a közel keleti kérdés, a tengerszorosok, a török görögügy rendezése lett volna a feladata, a napokban, nem sok eredményt ígérő kilátásokkal, pár napi szünetet vett igénybe. Az eddigi sok heti tanakodás után a helyzet nem enyhült, az eltérő felfogások nem jutottak egymáshoz közelebb. A törökök, akik nem akarnak beleegyezni abba, hogy a görögök fölött kivított multkorú nagy győzelmeik szinte teljesen gyümölcsötlenül maradjanak, e miatt ellentétbe kerültek az angolokkal; akik velük szemben fenyegető előkészületeket tesznek. Viszont a franciák, persze, saját érdekeiknek megfelelően, a törököknek fogják pártját. Mindezek miatt egyel megint több okunk van, hogy a világ békeje miatt aggódva, a közeli napok elé fokozott nyugtalansággal tekintsünk vértalan fordulatban reménykedjünk, mely az ellentéteket valahogy elsimítja.

Halálozás. Ötv. Orbán Jánosné január hó 30 ikán, 80 éves korában, városunkban elhunyt.

Az alkohol ártalmas voltáról, annak a szervezetre való káros hatásáról tartott tanulságos felolvasást Gönczi Lajos ref. főgondnok, a mult vasárnap délutáni református egyházi estélyen. Meggyőző példákkal bizonyította be, hogy az alkohol mértékteleen élvezete, hogy teszi tönkre az idegrendszert, a test ellenálló képességét s gyermekeknel a fejlődést. A minden tekintetben tanulságos felolvasást a nagy számban egybegyűlt közönség éber figyelemmel hallgatta. Vajda Ferenc esperes az egyházi fegyelméről beszélt meggyűjtőjében. Nagyon sok megszívlelendőt mondott. Semmiféle intézmény, testület, vagy egyesület fenn nem állhat, eredményeket el nem érhet, ha annak tagjait a fegyelm nem tartja össze. Így van ez az egyházaknál is. Az a szoros kapcsolat, mely az egyházak tagjait egymáshoz fűzi, nem csak jogokat ad, de kötelességeket is ró tagjaira s ezeknek a kötelességeknek a mai nehéz időkben fokozott mértékben elégét kell tenni. Az egyházak az egyháztagekon, mint élő köveken épülnek fel, intézményeiknek, templomaiknak, iskoláiknak feamardását tehát ezek áldozatkészségétől várják. Gálffy Rózsika nagy hatással szavalt egy költeményt Ady Endrétől és egyet Farcádi Sándortól, ugyszintén Csépi Gergely VII. o. tanuló is nagyon ügyesen adta elő Tompa Mihálynak „A gyülekezetben” című költeményét. Bodrogi Balázs szép énekével aratott nagy sikert. Az ifjusági vegyeskar éneke után Vajda Ferenc esperes rövid beszéde zárta be a sikerült egyházi estélyt.

A Filharmonikus Társaság ezúton is értesíti a közönséget, hogy egy saját vegyes énekkar felállítását határozta el. Belépésre való jelentkezést a társaság bármely működő tagja elfogad. A belépők kéretnek, hogy f. hó 8-án (csütörtökön) este 8 órakor a kath. gimnázium próbatérmében teljes számban megjelenni szíveskedjenek, hogy alapszabályszerű felvételük megtörténhessék. Ugyanott és ugyanakkor a társaság választmányi ülést tart, amelyre az összes választmányi tagok ezúton hivatnak meg.

Az Önkéntes Tűzoltó-egyesület jelmezes estélye január 27-ikén nagyszámu nézőközönség és álarcos, jelmezes résztvevő jelenlétében, sok derűtség és tréfa közt folyt le. A legszebb női és a legutabb férfimaszkra való szavazás nagy élénkség és érdeklődés mellett történt. Kellemetlen hatást keltett azonban egy, a szent családot ábrázoló csoport felvonulása, melyet a rendezőség csakhamar el is távolított. Azek az incidenssel egy

külön hozzászólásunk foglalkozik. A magunk részéről kétségtelennek tartjuk, hogy az eset megtörténtét legjobban maga a rendezőség sajnálja, s most is csak azért fordulhatott elő, mert hasonló precedens nem lévén, arra nem is lehetett elkészülve. A jövőben azonban több óvatosság semmi esetre sem árt! — Az estélyen felül-fizetőknél a rendezőség ezután is köszönetet mond. Ezek a következők: Neamtu Valér, Negruțiu Emil, Rösler Károly, Orbán Endre, Hirsch Rudolf 100—100 leu, Borosnyay Pál dr. 200 leu, Kubanek Márton, Türk Sándor, Szöllösi Ödön dr., Szabados Dénes, Márk testvérek 80—80 leu, Koncz Ármán 60 leu, Sebesi János dr., Ungár Ferenc, Pap Zakor Endre, Hirsch Ignác, Szenkovits János dr. 40—40 leu, Hirsch Herman, Schwechter Jenő 30—30 leu, Iszakovits Bernát, Novák Dávid, Török Arthur, Kovács L., Só Domokos, Schmitz Jenő, Körtvélyfay József, Szébeny Antal, Fereczy Ferenc 20—20 leu, Csépp Gergely 10 leu.

A helybeli ref. kollegium elnöki kormányintézkedéséről, az iskola esetleges bezárásáról kerültek — egy román lap híresztelése nyomán — a múlt napokban nyugtalanító hírek forgalomba. Mindezekkel szemben az intézet igazgatósága közli, hogy ilyen intézkedésről sem itt, sem a főhatóságnál semmit sem tudnak. Arról semmiféle hivatalos irat nem érkezett.

Ujabb fegyvertartási engedélyt, a földművelésügyi minisztérium 2502—1923. számú rendelete folytán további intézkedésig egyelőre senkinek sem adhatnak ki a hatóságok.

Egy érdekes és igazságos egyházközségi határozat. A berecki román katolikus magyarok egyházközségi közgyűlésén kimondották, hogy vizkeresztkor nem megy be a pap ahhoz a családhoz házat szentelni, amely vonakodik megfizetni az iskolaadót. Tudniuk kell, hogy ez kath. községekben a legnagyobb megszegés, melyet az egyház a legelvetemültebb bűnösekkel szemben is ritkán alkalmaz. A bereckiek határozata egészen érthető, mert az a magyar ember, aki a halálal küzdő magyar iskolától a végző segítséget is megtagadja, az valóban megérdemli, hogy a társadalom és az egyház megbélyegezze.

A bukaresti ref. egyházközség Derzsi Endre kigalambfalvi lelkészét papjává választotta. Derzsi Endre ugyanis mint szónok, ugyanis mint az egyháztársadalmi élet vezetőalakja, hivatásának lelki irányítója: jeles és érdemes egyéniség. Ehhez még nagy ügybuzgóság és kiváló szervezői képesség járul, mely tulajdonságai folytán, amelyekora nyeresége lesz személye a bukaresti egyházközségnek, ugyanannyi okuk van távozását fájlni a kigalambfalviaknak. Mindenesetre őszintén kívánjuk, hogy lelkipásztori működését kitartással és sikerrel folytathassa új helyzetében is.

A medve igen nagy flozof, írja Jókai. Az új földesur című regényében. Téltre behuzódik előre kiszemelt odujába és türelmesen várja, hogy vajjon melyikük uja meg hamarabb a passzív ellentállást: ő-e, vagy a tél? Van azonban egy napja a télnak, Gyertyaszentelő napja, amikor a medve kijön a barlangjából és megnézi, hogy milyen idő van. Ha napfényes az idő, ha a hó olvad, ha lágy szellő lengedez, akkor a medve visszamegy barlangjába és pihent oldalára fekvő még alszik negyven napot, mert úgy gondolja, hogy ez csak a tél kacérkodása. Ha azonban Gyertyaszentelő napján hideg, zimankós idő van, akkor a medve kinn marad, mert tudja, hogy a

tél most adja ki utolsó mérgét és mielőbb tavasz lesz. Az idei Gyertyaszentelő hideg, zimankós volt. Várjuk tehát, hogy a medve-filizzofia mennyire válik be.

Esperesi vizsgálat. A helybeli unitárius egyházközségben a szokásos évi esperesi vizsgálat f. hó 4-én, vasárnap d. e. 10 órakor lesz, mely alkalommal az unitárius templomban tartandó istentiszteleten Ürmösi József homoródszentpáli lelkész, egyházközi jegyző fog predikálni.

Részvét köszönet. Mindazon jó barátunk és ismerőseinknek, valamint mindazoknak, kik szeretett jó édesapánk: néhai Szakács József halála alkalmából részvételükkel és a temetésén való megjelenésükkel fájdalomukat enyhítették — ez uton mondhalás köszönetet: a gyászoló család.

A román kath. egyháztanács január 28-án népes gyűlést tartott Pál István apát-plebánus elnöke mellett. Elnöklő plebánus bemutatta az agrár-bizottsághoz intézendő kérvényt a plebánia birtokainak megmentése tárgyában. A plebániális birtokok eddig is oly keveset jövedelmeztek, hogy nem fedezték a plebániális kiadásokat. Ha az agrár-bizottság nem veszi ki az egyházi birtokokat a kisajátítás alól, akkor az udvarhelyi plebánia is a jelentéktelen plebániák sorába fog devalválódni, aminek a hitélet s közvetve az állam is kárát fogja vallani. Több kölcsönügyet és kérvényt tárgyaltak ezután, melynek letárgyalása után a gyűlés véget ért.

Derék emberek. Szombathelyen legújabb az egyetemes iskolaadóra felülfizettek Bombér Ferenc, ifj. Imre János, Péterfi Lajos, Fodor Albert, Rácz Imréné, Jére Sebestyén, Györfly Dénes pedig (szintén az egyetemes adón felül) jelentékeny adományt adott tanügyi célra. Büszkének vagyunk az ilyen fiakra és méltónak tartjuk őket arra, hogy cselekedetükről tudomást vegyen a vármegye művelt, értelmes magyarsága. Mily meghatóan szép e nemes példaadás! Örvedetes reánk nézve, mert tudjuk, hogy nem semmi-sül meg az a nép, amelynek öntudatos, önmegtartó, áldozatkész fiai vannak.

A helybeli Jótékony Nőegyesület f. évi március hó 24-ikén jótékony célú szineloadás rendezését vette tervbe. A szükséges rendezési előkészületek már megkezdődtek.

Cigányok a magyar iskolákért. Székelyhodoson cigányok jelentek meg a kath. lelkész előtt és 190 leut adtak át neki, mondván, hogy ezt az összeget néhány napszámos cigány-család adta össze a magyar iskolák támogatására. Mikor még cigányok is így viselkednek, nem volna-e rettentő szegény és gyalázat, ha akadna olyan magyar, aki iskoláink részére az adózatot megtagadná?

A Színház és Társaság és Tükör egységesítése. Az egy kiadásban megjelent Színház és Társaság és Tükör életében nemrég jelentős változás következett be: a lapkiadóvállalat az ismert és közkedvelt két lapot egyesítette, vagyis a Tükör beolvadt a Színház és Társaságba, mely így megnagyobbított terjedelemben az eddiginél is szebb és pompásabb kiállításban kerül a közönség elé. Az ország e legnagyobb hetilapját gazdagon fogják rajzok és fényképek illusztrálni és a legkitűnőbb írók és újságírók írják. Nagy érdeklődésre számot tartó rovatában: a heti tükörben torz és ironikus beállításban beszámol a hét kiemelkedő eseményeiről. A Színház és Társaság a színházi, művészeti és irodalmi eseményeken kívül foglal-kozni fog a társasági élet jelentős mo-

zónaival is, vidéki munkatársai beszámolnak az országban történt művészeti és kulturális eseményekről. A lap ára mindössze 6 leu, minden hirlapárusítónál kapható.

Gyümölcsfa-csemeték rendezése. A Vármegyei Gazdasági Egyesület az érték 30%-nak, befizetése mellett február 8-ig elfogad megrendelést első osztályú londoni pepin, aranyármén, nemes sóvári almafa és diófa csemetékre dbonként 16 leus árban. A szállítási költség a vevőket terheli. Az elsőkéig.

A hitelszövetkezet pénztárnyitása. A „Székelyudvarhelyi Ipari és Gazdasági Hitelszövetkezet”, amely pénzbeli kölcsönök kihelyezésével és betétek kezelésével foglalkozik, üzletnyitási idejét, február 1-ével kezdődőleg, hetenként: kedden d. e. 10—12-ig és szerdán d. e. 11—1 óráig tartó időben állapította meg.

KÖZGAZDASÁG.

Ha Gyertyaszentelőkor megcsöppen az eszterhaj, az izéket tedd el — azt tartja a székely közbeszéd. Havas, zimankós idővel köszöntött ránk február másodikra, ezse ágában sem volt, hogy bőséppelkel sirassa a muló telet. Annál meglepőbb nagy olvadásra virradtunk ma, szombaton reggel. Már most melyik napnak higyjünk? A tél, igaz, így is mindenképpen ritka-kemény volt, szigoruan tartott is mostanig, no de jó tél, — jó nyár. Ránk is férne már egy jó áldást hozó nyár, mert a nyomor mindinkább általánossá kezd válni.

Az égieken kívül azonban világi hatalmasságaink intézkedései is legtöbb esetben még súlyosabbá teszik a vállainkat nyomó terheket. A leu katasztrófális esése már magában véve is nagy veszélyt rejt magában, s ha még testet ölt kormányzatunk az a szándéka, hogy a leu értékének följavitása érdekében a behozatalt az egész vonalon betiltja, a legnagyobb nyomornak s az elképzelhető legnagyobb drágaságnak nézhetünk elébe. Románia agrár állam, gyáriparunk vajmi kevés. Összes textil-áruink, vasneműnk nagy része, finomabb üveg-és porcellán áruink stb. stb. külföldi gyártmányok; ha ezek behozatala megtiltatik, a meglévő csekély készlet ára egyszerre fölemelkedik, s azután a legnagyobb szükség áll be. Sajnos, még a gazdáknak igen szükséges kasza is külföldről kerül hozzánk, mert kaszát az országban egyáltalán nem gyártanak. Kisebb gazdasági gépek pótlása sem eszközölhető, a gyapot, mely cikk! népünknek nélkülözhetetlen, már csak másfélszeres áron kapható, — mi lesz, ha a behozatal tilalma életbe lép? A behozatal letiltása következményeit némileg még ellensúlyozhatná, a kivitel fokozottabb mérvben való fozszirozása; s ezzel szemben mit látunk? Már nem szállítható ki lóhere, lucerna, tojás, sajt, állatkivitelünk lanya; miből tud akkor a gazda pénzt teremteni, pedig ha a gazdának nincs pénze, ezt a pénztelenséget az ipar és kereskedelem érzi meg, s ma pang minden, mert a nép kezén nincsen pénz. Ha még tovább folynak a dolgok, úgy a hogy megindultak a gazdasági teljes csőd feltétlenül bekövetkezik.

A múlt keddi piacon: buza 58—64, roza 50—62, árpa 48—52, zab 27—30, törökbuza 49—54, burgonya 9—12 leuban kelt el vékánként. V-6.

Kiadó: a Könyvnyomda Részvénytársaság Odorheiu (Székelyudvarhely)

Meghívó.

Az Udvarhelymegyei Takarékpénztár R.-t. Odorheiu-Székelyudvarhely, 1923 február hó 22-én, csütörtökön délután 5 órakor, hivatalos helyiségében tartja XLI-ik évi rendes közgyűlést, melyre a t. részvényeseket ez uton hívja meg az Igazgatóság.

Tárgysorozat: 1. Az igazgatóság és felügyelőbizottság jelentése, a mérleg megállapítása s a nyereség felosztása iránti határozathozatal. 2. Az igazgatóságnak és felügyelőbizottságnak felmentése. 3. Az alapszabályok módosítása. 4. Választások az alapszabályok 29. §-a értelmében.

Azon tisztelt részvényesek, kik a közgyűlésen résztvenni óhajtanak, sziveskedjenek részvényeiket az alapszabályok 22. §-a értelmében legkésőbb a közgyűlés megnyitásáig az intézet pénztáránál elismervény ellenében letenni.

Mérleg-számla. Vagyon: 467.133.63. Váltótárca: 3 millió 617.249.99. Jelzálogos kölcsönök: 1 millió 354.370.48. Értékpapírok: 603.115. Adások fedezett folyószámlákon: 5 millió 008.872.55. Intézeti számlák: 396.360. Átmeneti számlák: 8.650.02. Összesen 11 millió 460.751.62. Teher: Részvényidőke: 1 millió. Tartalék-alap: 178.590.15. Külön tartalék-alap: 45.642.69. Nyugdíj-alap: 206.952.23. Értékpapír-tartalék-alap: 51.472.73. Betétek könyvekre és folyószámlákon: 7 millió 442.923.36. Hitelzők folyószámlákon: 1 millió 208.640.21. Fel nem vett osztalék: 8.998.50. Visszelszámítás: 965.000. Átmeneti számlák: 211.848.75. Nyereség: 140.676. Összesen: 11 millió 460.751.62. Nyereség-vesztesség-számla: Kiadás: Kifizetett és tőkésített betétkamatok: 316.508.26. Betéti kamatadó: 27.434.35. Állami forgalmi adók és illetékek: 78.466.74. Tiszti fizetések, lakbérek és beszerz. segélyek: 267.523.55. Üzleti költségek, vizsszám. kamatok, jutalékok és napidíjak: 376.175.53. Nyugdíjalap és tartalék-alapok kam. és jutalékai: 48.450.58. Leírt kötes követelések: 185.83. Tiszta nyeresmény: 140.676. Összesen: 1 millió 255.420.84. Bevétel: Kamatok és jutalékok: 1 millió 250.854.84. Hátszönbérek: 4.566. Összesen: 1 millió 255.420.84.

Meghívó.

A Könyvnyomda R.-társaság Odorheiu-Székelyudvarhely 1923 febr. 19-én, hétfőn d. e. fél 12 ó. hivatalos helyiségében megtartandó

IV. évi

rendes közgyűlésére

a t. részvényeseket tisztelettel meghívja.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése az 1922. évről, a zárszámadás előterjesztése, a nyereség felosztására vonatkozó javaslat és a felügyelő-bizottság jelentése.
2. Határozathozatal a tiszta nyereség hováfordítása, valamint az igazgatóság és felügyelő bizottság részére adandó felmentvény tárgyában.
3. Esetleges indítványok.

A felügyelő-bizottság által megvizsgált zárszámadás az arra vonatkozó jelentéssel együtt, a r.-t. helyiségében közszemlére van kitéve. A közgyűlésen résztvenni kívánó részvényes részvényeit legkésőbb 1923 február 18-án déli 12 óráig a r.-t. hivatalos helyiségében elismervény ellenében letétbe helyezni tartozik.

Odorheiu-Székelyudvarhely, 1923 febr. 3.

Az igazgatóság.

Legszebben és legolcsóbban mos és vegyileg tisztít:

Tisztavári Sándorné,

Strada Prințul Mircea (Potofi u.) 31.

Eladom egy 6 lóerős, favágóval felszerelt **cséplőgépet,** ugyszintén eladó egy 8 lóerős 720-as amerikai M. A. V. gyártmányu prima cséplő is.

RADÓ,

Str. Princ. Elisaveta (Bethlen-utca) 67.

Figyelem.

Mindenféle ipari varrógépek javítását és állandó jókarban tartását 10 leu átalányösszegért vállalom. Felvilágosítást ad:

Jirgal Alajos

Bul. Reg. Ferdinand (Kosauth-u.) 52.

Nr. G. 1456—1922.

Publicațiune de licitație.

Subsemnatul delegatul judecătoresc de ocol din Cristur, în sensul § lui 102 din Legea XL din anul 1881 prin această publicație, ca în urma deciziei din anul 1922 de sub Nr. 858/2 al Judecătoriei de ocol din Cristur efectuându-se în Andraeni pentru suma de 700 Lei și acc. execuție de escontantare în favorul vaduvei a lui Fekete Dániel repr. prin avocatul dr. Elek Domokos miscatoarele cuprinse și supracuprinse cu această ocaziune și prețuite în 1300 Lei și anume 1 caruta și 1000 bucăți țigla, se vor vinde prin licitație publică. Deci în urma deciziei lui de sub Nr. G. 1456—1922 a Judecătoriei de Ocol din Cristur pentru încasarea pretenziunii de 335 Lei 50 bani stabilita până astăzi să decidă termenul de licitație pe 14 (Patruzece) Februarie 1923 la orele 3 p. m. în Andraeni și la aceeași cumpărătorii, să invita cu aceeași observare, ca miscatoarele amintite mai sus în sensul art. de Lege LX. din anul 1881 § ul 10, 108, din partea celui mai de sus, acestea miscatoarele se vor vinde și sub prețul estimat.

Intrucât miscatoarele licitabile sau cuprins și supracuprins din partea altor creditori și acestia și-au castigat drept de escontantare asupra licitației în sensul § lui 120 al Legei LX. din anul 1881, se va efectui licitația și în favorul lor.

Dat în Cristur la 24. Ian. 1923.

Lőrinczy, delegatul judecătoresc.

Sz. 52—922. orf.

Határozat.

Odorheiu város árvaszéke Molnár Sámuel odorheiu lakosnak, mint özv. Burnász Imréné Szalai Aranka, ugyanis mint kk. Burnász Imre és Anna Mária gyermekei t. és t. gyámja teljeshatalmu meghatalmazottja fenti számú kérésére elrendeli az odorheiu 227. sz. tjkben A + 456, 457 hrszmu Piața Regina Maria (Deák-tér) 10. házszámú emeletes kőház önkéntes eladását. (Az árverés helye Odorheiu város árvaszéke hivatalos helyisége): I. em. 4. sz. ajtó).

1. Az árverés határapja 1923. évi február hó 27-én d. e. 10 órája.

2. Kikiáltási ár 240 000 leu, azaz kétszáznegyvenezer leu.

Az árverés fogantatása végett a városi árvaszék Soó Domokos városi tanácsost küldi ki.

A bántépénz a kikiáltási ár 10%, a mely összeg az árverés megkezdése előtt a kiküldött kezéhez leteendő.

A részletes árverési feltételek a városi árvaszékél és kiküldöttével a hivatalos órák alatt megtekinthető.

Jelen árverési hirdetménynek a városi árvaszék a „Székely Közélet” helyi és a „Brassói Lapok” brassói napilapokban való közzétételét rendelte el.

Odorheiu, 1923 február 1-én.

Negruțiu s. k., elnök.

Meghívó.

A Székelykereszturi Takarékpénztár Részvénytársaság

II-ik évi

rendes közgyűlését

1923 február 22-én, d. u. 3 órakor fogja megtartani Székelykeresztúron, az intézet hivatalos helyiségében, melyre t. részvényeseket tisztelettel meghívja.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság jelentése az 1922. üzletéről s a zárazamadás előterjesztése.
 2. A felügyelőbizottság jelentése a zárazamadásról.
 3. Határozathozatal a tiszta nyereség hávfördítése s az igazgatóság és felügyelőbizottság felmentése tárgyában.
 4. Igazgatósági-tanácsi és felügyelőbizottsági tagok választása.
 5. Indítványok.
- Cristur Székelykeresztur, 1923 január hó 25.

Az igazgatóság.

Értesítés.

Tisztelettel értesítem a n. é. közönséget, hogy

VARRODÁMAT

február hó 10-től kezdve Strada Pricipesa Maria (Szent Imre-utca) 38. sz. alá helyezem át, hol továbbra is női ruhák, pongyolák, bluzok, női, férfi fehérneműk, menyasszonyi kelengyék a legkényesebb estélyi és utcai ruhák olcsón és pontosan a legújabb divat szerint készülnek.

Szíves pártfogást kér továbbra is:
Dolvig Keresztélyné női szabó.

Az odorheiu törvényszéktől.

C. 1591—1921.

Hirdetmény.

Az odorheiu törvényszék közhírré teszi, hogy Tarcsafalvi Róza székely szentmihályi lakos részéről az 1911. I. t. c. 748. §-a alapján előterjesztett kérelem folytán az 1914. évi november hó 14-én Lenina nevű községben állítólag elhalt és ugyanott állítólag el is temetett Barabás Emerik (Imre) volt székelyszentmihályi lakos elhalálása tényének megállapítása iránt az eljárást a mai napon megindította és az állítólag elhalt részére ügygondnokul dr. Gónczy Gábor ügyvéd, odorheiu lakost rendelte ki.

Felhívja a törvényszék Barabás Imrét és mindazokat, akiknek az ő életbenlétéről tudomásuk van, hogy a bíróságot, vagy az ügygondnokot Barabás Imre életbenlétéről értesítsék, egy-szersmind közöljék azokat az adatokat, amelyekből az ő életbenléte megállapítható, mert ellenkező esetben a bíróság a jelen hirdetménynek a „Gazetta Oficial”-ban történt harmadszori beiktatását követő naptól számított 3 hó letelte után a nevezett elhalálozásának tényét a bizonyítás eredményéhez képest meg fogja állapítani.

Odorheiu, 1921 dec. 13.

Dr. Th. Georghiu s. k., törvényszéki bíró.

A kisdmány hitelűl:

Burghardt, s. hiv. tisztviselő.

Eladó Remington-írógép és egy pedálos cimbalom.
Cím megtudható a kiadóhivatalban.

Regatul România.

No. 13—1923.

Executor judecătoresc Odorheiu săcuesc.

Publicație de licitație.

Subsemnatul executor a judecătoriei de ocol Odorheiu în sensul § lui 102 de lege LX. din anul 1881 prin această publicație, ca în urma deciziei din anul 1922 de sub 247/2 al judecătoriei de ocol din Sighisoara efectuându-se în Odorheiu 11/XI. 1922 pentru suma de 1955 Lei 35 bani și acc. execuțioana de escontantare în favorul Dăspăria-măntul Masinelor al Reuniunii economice săsești Ardeleni sircu sală reprezentat avocat dr. Josef Leonhardt miscatoarele cuprinse cu această ocaziune și prețuite 6400 Lei și anume Masină de trierator, c. ur, car și sană se vor vinde prin licitație publică în Str. Br. Saguna Nr. 7.

Deci în urma deciziei de sub No. G. 4932/922. a Judecătoriei de ocol Odorheiu pentru încasarea prescuriunii de 1955 Lei 35 b. capital și acc. stabilite până astăzi să decidă termenul de licitație pe ziua de **6 Februarie 1923** la orele 9 a. m. Odorheiu la fața locului și la aceeași cumpărătorii, se înainte cu aceeași observare, că miscatoarele din sus în sensul art. de lege LX. din anul 1881 § ul 107. 108 din partea celui mai sus acestea miscatoarele se vor vinde și sub prețul estimat.

Odorheiu, la 20/1. 1923.

Nagy executor.

Értesítés.

Tisztelettel értesítem a nagyérdemű közönséget, hogy a **Bálint** és **Kovács** közös cégből barátságos meg-egyezéssel megkülönböztünk, és így az üzletet tovább saját nevem alatt folytatom. Kérem a nagyérdemű közönség — további szives pártfogását. —

Tisztelettel:

Bálint Ferencz,
cipész.

No. 573—1922.

Publicațiune.

Tribunalul Odorheiu aduce la cunoștință generala că în urma petițiunii înaintată pe baza § lui 748 pr. c. de către d. na Hosszu Andrei nasc. Rigo Ana, dmi în Jimbor s'a început procedura în privința constatării faptului moșii lui Hosszu Andrei fost cu dom. în comuna Jimbor care după informațiunile săpătate a decedat ca prizonier în Rusia la 20 August 1918, iar pe seama lui a numit curator de dl avocat Dr. Gónczy Gábor din Odorheiu. Tribunalul somează pe dispărut și pe țif cari au vre-o cunoștință cumcă el se află încă în viață să încunștinșeze despre această Tribunalul sau pe curatorul numit, cunoscând că în caz contrar, după trecerea de 3 luni socotite dela spârția a acestei publicațiuni în gazeta Ardealului Juridic va stabili faptul morții numitului așa cum va rezulta din probă.

Odorheiu, la 15 Iunie 1922.

M. M. Popescu mp,
judecător de tribunal.

No. 576—1922.

Publicațiune.

Tribunalul odorhei uduca la cunoștința generala ca în urma petițiunii înaintată pe baza §. 748 pr. c. de către Szabó Péter Gergely dom. in Zetea Zetelaka s'a început procedura în privința constatării faptului morții ifiului sau anume, Szabó Mihály fost cu dom. in comuna Zetea care după informațiunile capătate a decedat ca soldat pe frontul rusesc la 20 Maiu 1915. in orasul Hendor in Galitia, iar pe seama lui a numit curator pe dl avocat Dr. Ráduly István in Odorhei.

Tribunalul somează pe disparatul Szabó Mihály și pe toti cari auvre o cunoștința cum ca el se afla încă in viața, sa încunștinșeze despre această Tribunalul sau pe curatorul numit, cunoscând ca în caz contrariu, după trecere de 3 luni socotite dela spârția acestei publicațiuni in gazeta „Ardealul Juridic” va stabili faptul morții numitului așa cum va rezulta din probă.

Odorheiu, la 15. Iunie 1922.

M. M. Popescu m. p.,
jude de trib.**BODEGA****Ifj. KASSAY F. DÉNES**

Odorheiu—Székelyudvarhely, Bul. Regele Ferdinand (Kossuth-u.) 16.

Állandóan raktáron:

Házi kolbász
friss szebeni sonka,
budapesti Herz-szalámi,
különbféle szardíniák,
ringli, oroszhal,
csemegesajtók, teavaj,
mindennemű prima likőrök,
cognac, Jamaikai tea rum,
CZELL-sör,
Előpatáki, borszéki, felsőrákosi
gyógyborvizek,
szódavíz.
Kis- és Nagykükküllő-menti
fajborok nagyraktára.

Egyben felhívom a t. vidéki vendéglősök b. figyelmét is jó minőségű boraim megízlelésére. (Nagybani eladás.)

Szekerek megbízható beálló helye.

Önkéntes árverési hirdetmény.

Sr. Regina Elisabetha (Bathori-utca) 10. sz. alatti épületes belsőszobá folyó évi február 18-án d. e. 11 órakor megtartando önkéntes nyilvános árverésen egészben, esetleg a helyszínen megjelölendő határok szerinti megosztás mellett, el fog adni. Közlelbi feltételek: dr. Szabó és dr. Nagy ügyvédek irodájában.

Administratia plasei Ocland.

Szám 1—1923.

Tárgy: Oclandi s. jegyzői állás betöltése.

Pályázati hirdetmény.

Az úresedésben lévő oclandi segéd-jegyzői állásra pályázatot hirdetek.

Felhívom mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy az 1900. évi XX. t. c. alapján nyert jegyzői oklevelükkel és eddigi alkalmaztatásukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérelmeket hozzáam legkésőbb 1923 február hó 20-ig okvetlenül nyujtsák be, mert az elkéssetten beadott kérelmeket figyelembe venni nem fogom.

Közszolgálatban levők felettes hatóságuk utján pályázhatnak.

Az ezen állással egybekötött javadalmazás a C. D. II. számú Decretumban van megállapítva.

Ocland, 1923. évi január 24.

Dr. Macedon Cionca,
primpreior.**Értesítés!**

Nagysolymosi **KONCZ ÁRMIN** gyógyszerész
szódavizgyárát kiegészítve:

„**Kristály-víz**” gyártással, ismét üzembe helyezte és nemcsak az udvarán (hátról bal oldalon) lévő szódaviz gyárában, de egyseges és ugyanazon gyári árnban kaphatók az alább irtaknál. Mindennap friss töltésű: **SZÓDAVIZ** 6 decis kristály „Szfionokban” kizárólag csak vendéglőkben, kávéházakban, bodegákban, étkezdékben, korcsmákban, cukraszakban kaphatók, mert kevés a Szfion, és mostan semmi áron sem kaphatók. A szódaviznek 6 deciliteres üveggel az ára 2 L. 50 bani mindenütt, kiszolgálva. **Többet ne tessék sehol se fizetni!**

„**Kristály-víz**” 6 deciliteres kausuc esattos üvegekben van forgalomban, de a sokkaltta nagyobb cseppfolyós szénsavval telítve és így helyettesíti a szódavizet, amely Szfionokban adatik ki. „Kristály víz ára: egy fél literes üveggel 2 Leu. Ez is mindenütt egysegesen ugyanazon árnban adandó ki és semmi árn alatt többet ne tessék fizetni!

10 Szfionnal vagy üvegekben Kristály vizet megrendelőnek házhoz szállítotok Kristály-vizes üvegeket 10—10 Leu, Szfionokról térítvény adandó a 100 Leu értékben számlíva darabjól.

Vidékre is kiadatik, de ottan ajánlatos, hogy erős literes vagy más nagyobb üvegeket hozsanak és dugot hozzá, mely esetben 1 liter 3 L számítok legalább 10—10 üveggel véve.

Borral élvezve kitűnő, üdít, frissít, a borsnak kedves ízet ad és nem okoz kacszenjammert másnapra! A bort nem feketíti meg, mint a sok vas és kénhidrogént tartalmazó ásványviz. **Betegeknek** éppen kiváló fel-üdít, felfrissít, száját, torkot baktérium-mentessé teszi! **Járóányos betegségek ellen megv!** Tessék vendéglőkben stb. fentirt helyeken kizárólag Koncz Árnin-féle szóda vizet és Kristály-vizet kérni és elfogadni! Kapható: Bukarest-állókaban, Dacia-Barkóczy vendéglőjében, Kassay Dénes bodegájában, Szabó Károly vendéglőjében, Gáspár és Papp kereskedésében, Orbán és Schwechter borkereskedésében és Zárug Antal fűszerkereskedésében Szombatfalván, eredeti áron.